

Samenwerking is GEEN samensmelting

Een verhaal van kind en badwater

In het dossier met betrekking tot dreigende poolvorming en fusies van de Grote Kunstinstituten was er – zo dachten we - goed nieuws:

Op 9 februari werd in de plenaire vergadering van het Vlaams Parlement een resolutie¹ goedgekeurd.

Hierin worden, over de grenzen van verschillende politieke partijen, een aantal **positieve bakens** uitgezet voor een hoopvolle toekomst voor onze kunstinstituten. Onder meer stelt deze resolutie: “*een beleid te voeren dat de kunstinstituten van de Vlaamse Gemeenschap in staat stelt om hun artistieke werking en uitstraling – in Vlaanderen, maar ook internationaal – verder te versterken*”

In deze resolutie wordt ook letterlijk gesteld “*de artistieke identiteit van het Ballet van Vlaanderen en van de Vlaamse Opera te waarborgen*”

Onze constructieve houding wordt echter zwaar op de proef gesteld. Want groot is onze **verbazing** om in het **persbericht** van het **Kabinet Schauvliege** van donderdag 3 maart te lezen dat er een “**integratie opera en ballet**” zou begeleid worden door beide raden van bestuur. Dat is hoegenaamd **NIET** wat er in een **gezamenlijk standpunt** van **beide raden** van **bestuur** staat!

Verder **klopt** het **niet** dat dergelijke **plannen** van de minister **zouden gesteund** zijn op de **adviezen** van de **visitatiecommissies**. In deze **adviezen** wordt hoegenaamd **niet gepleit** voor **integratie, fusie** of **poolvorming**. Er wordt enkel over een **optimalisatie** van de samenwerking gesproken.²

Erger is dat de **minister voorbijgaat** aan de uiteenzettingen van de **Hoorzittingen** van 16 december en 13 januari van de Commissie Cultuur van het Vlaams Parlement. Onderweg legt ze ook de **mening** van het **personeel** en de

¹ Resolutie “betreffende de beheersovereenkomsten met de instellingen van de Vlaamse Gemeenschap, gesubsidieerd via het Kunstendecreet stuk 946 (2010-2011) – Nr. 2

² “Bovenstaande maakt duidelijk dat de samenwerking tussen het KBvV en de andere Instellingen van de Vlaamse Gemeenschap in de toekomst absoluut dient geoptimaliseerd te worden. Het KBvV hangt momenteel immers te veel af van de goodwill van de andere instellingen. Het is dan ook wenselijk dat er duidelijk afspraken gemaakt worden rond het gebruik van de zalen en orkesten, afspraken die ook voor het KBvV redelijk zijn”. (Zakelijk advies, Volgnummer: KD/11-15/IVG/002)

vakbonden naast zich neer. Wij schreven eerder dat we voor samenwerking zijn maar duidelijk tegen fusie/integratie. En haar **kabinet interpreteert** wel op een **heel bijzondere manier** de **resolutie** van 9 februari.

Er wordt **wel** door alle **partijen** een **bereidheid** geformuleerd tot betere **samenwerking** en goede **afspraken**. Ook de vakbonden zijn en blijven daar voorstander van. Maar al maanden **verwarren sommige beleidsmensen** dit met **fusie- of integratiegedachten**. **Nergens**, wij herhalen, nergens wordt er **cijfermatig aangetoond** dat dit iets **substantieels oplevert**. **Laat staan** dat het een **artistieke meerwaarde** creëert. We kunnen ons vergissen natuurlijk, maar als het over kunstinstellingen gaat lijkt ons dat heel erg belangrijk...

Men dreigt nu het kind met het badwater weg te gooien omdat men er onvoldoende in lijkt te slagen de mogelijke **samenwerkingen concreet in te schrijven** in het daartoe bij **uitstek geschikte instrument**, namelijk in de **beheersovereenkomsten**, wat wij als vakbonden al vele maanden bepleiten! De **artistieke werking** van **ballet** en **opera dreigen** in dit **zwakteaangebod** van **fusie** of **integratie** het **kind** van de **rekening** te worden. Alsof een vergaand integratieproces het juiste antwoord zou vormen op de huidige harde realiteit waarmee de instellingen geconfronteerd worden.

Het is onrustwekkend dat een - zowel in Vlaanderen als internationaal - gevierd artistiek leider wegens heel dit dossier dreigt het Ballet te verlaten, net nadat zij dit gezelschap weer heel stevig op de artistieke kaart gezet heeft. Dit betekent ook dat het Ballet een repertoire dreigt te verliezen (o.a. Forsythe, Haydee) dat voor heel wat artistieke en financiële meerwaarde zorgt. (wegens de exclusiviteitsverbintenis hierover met de artistieke leider, mevr. Bennets). Is het dat wat de minister wil?

Ook eisen we garanties naar het behoud van het personeel met hun specifieke expertise voor de eigen artistieke werking van beide instellingen.

De minister dient haar verantwoordelijkheid te nemen en geld te zoeken voor haar instellingen. Om de **harde realiteit**, mogelijkheden en onmogelijkheden te schetsen, lichten we het voorbeeld toe van het **Ballet van Vlaanderen**. En dit omdat de situatie er ronduit dramatisch is.

Die stand van zaken kent echter een ontstaansgeschiedenis waar de huidige ploeg weinig kan aan doen. Wij vinden niet dat een huidige schitterend presterende instelling met haar personeel slachtoffer dienen te worden van dit verleden:

- In 2006, onder leiding van de vorige zakelijke directie, had het ballet een jaarverlies van 1.059.040 euro;
- In 2007 was dat verlies 1.326.290 euro;
- In 2008 nam de nieuwe directie o.l.v. zakelijk leider Chantal Pauwels een aantal moeilijke beslissingen. Er werd een audit uitgevoerd. De audit toonde aan dat de erfenis van de Musical die eerder uit het ballet werd gelicht,

verder diende opgelost te worden. Want de vorige directie had nagelaten dit toen ook op personeelsvlak te finaliseren. De nieuwe directie zag zich genoodzaakt het aantal personeelsleden te verminderen conform de audit. En het aantal premières werd gehalveerd. Het verlies daalde naar 500.266 euro;

- In 2009 maakte het ballet 562.114 euro winst;
- In 2010 was er een winst van 340.390 euro.

Het gaat hier wel degelijk over operationele resultaten.

Er dan is nog een reserve van 1.045.559 euro door minderuitgave in het kader van de ontslagen die de audit had aangeraden (van de door de toenmalige minister van cultuur daartoe voorziene envelope) waardoor het gecumuleerd verlies zal gedaald zijn van 3 mio naar 1.053.000 euro

- **2011: Bovenop de zware inspanningen** dient de instelling naar aanleiding van de **kaasschaaf besparingen** verder in te leveren.

Het is onmiddellijk duidelijk dat op een **budget van nauwelijks 5,5 miljoen**, dit een **onmogelijke opgave** is. Men vergelijkt graag met de moeilijke toestand in **Nederland**. Die **vergelijking willen** wij als **vakbonden gerust maken**. Maar dan trekken we de vergelijking door: In **Nederland** heeft het **ballet** zomaar eventjes een **budget van 11,5 miljoen euro**, in **Vlaanderen** heeft het **ballet** dus **zes miljoen minder...**

De **instellingen** hebben **grote** artistieke en budgetmatige **inspanningen** geleverd. We hebben in **Vlaanderen** nog **slechts één operagezelschap** en nog **slechts één klassiek repertoire balletgezelschap**. Net zoals we jammer genoeg vaststellen dat er ook nog **slechts één radio-orkest** is.

Ook de vakbonden zijn pleitbezorgers van toekomstgaranties die onze instellingen blijvend op het toneel zetten als ambassadeurs van en voor Vlaanderen.

Een fusie is noch een middel, noch een doel. **Wij vragen dat de Vlaamse Gemeenschap de middelen voorziet om uit te voeren wat in de resolutie zo eloquent wordt naar voor gebracht**, namelijk *“een **beleid** te voeren dat de **kunstinstellingen** van de Vlaamse Gemeenschap in staat stelt om hun **artistieke werking en uitstraling** – in **Vlaanderen**, maar ook **internationaal** – verder te versterken”*

Gemeenschappelijk Vakbondsfront, 4 maart 2011

ACOD Cultuur, Laurette Muylaert, 0477 32 38 61

ACV Transcom Cultuur, Servaas Le Compte, 0470 130 600

ACLVB, Tim Lycke, 0475 410 930